

Diàleg entre un unionista i un independentista

written by Olga Sànchez i Centeno | 15 d'octubre de 2017

L'**unionista** diu:

Si penses com jo, dialoguem. Si estàs sotmès a mi, dialoguem. Jo sóc més gran físicament que tu, així que, a callar.

Mira, m'estàs cansant de tant "bla, bla, bla". Només ho fas per cridar l'atenció. Això passa per haver-te consentit tant.

Si no calles, et pegaré. D'acord, t'he pegat. Te l'has guanyat a pols. Tu t'ho has buscat. M'haguessis fet cas i haguessis seguit les normes. Ara ja saps el que passa si les saltes. No ho tornis a fer perquè serà pitjor.

Ara em demanes que les canviï? I tant, és clar que es poden canviar però sempre que es canviïn les que jo vull, quan jo vull i seguint un procés que a mi em va bé.

Diàleg? Diàleg? Sempre estàs amb el diàleg. No veus que ja estic dialogant amb tu?. Massa paciència és la que tinc. O fas el que et dic o te'n penediràs i molt! Perquè si segueixes amb aquesta actitud no podràs veure la televisió, ni podràs disposar de diners i et castigaré o et pegaré si surts sense el meu permís. Crec que estic tenint molta paciència amb tu. Que poc m'ho agraeixes!

Què dius ara? Que me n'aprofito perquè estàs a càrrec meu? Creus que canviaré de parer si te'n vas? Prova-ho! Ja veuràs qui sóc realment.

Mentrestant, l'**independentista** pensa en silenci:

Tu creus que això és diàleg, però realment és un monòleg. És el teu monòleg. No es pot parlar de res que no vulguis o en quelcom que tu no hi pensis.

El diàleg és posar paraules a tots els nostres neguits, somnis, emocions, pensaments i formes de veure les coses.

El diàleg és compartir diferents visions de les coses per arribar a comprendre una realitat global i trobar un bon port on atracar.

El diàleg serveix per emfatitzar, per consensuar o, si més no, per comprendre a l'altre encara que no es comparteixi el seu criteri.

El diàleg és una relació DUAL. En el diàleg no hi ha submissió, en el diàleg hom no està per sobre de l'altre. En el diàleg som tots iguals, dues visions oposades trobant un punt on es creuen ambdós camins.

El diàleg és per plasmar totes les realitats i totes les relacions que hi ha entre elles, de forma pacífica, racional i entenedora. Aquest diàleg ha de tenir bona voluntat i generositat.

El diàleg és assegurar-se un davant de l'altre, i des del respecte, des de l'obertura de la ment i del cor, escoltar activament i acceptar la llibertat individual de pensament i d'acció, encara que no es comparteixi la postura que cadascú presenta. I, des d'aquesta obertura, trobar solucions encara que no sigui el que cadascú desitjava; el diàleg és trobar un punt mig entre ambdues visions.

El diàleg ha de ser un espai de pau i d'enteniment, d'amor i de germanor.

Bé, tots dos haguéssim après molt l'un de l'altre si realment hagués existit aquest espai íntim anomenat diàleg. M'hagués agradat veure't en aquesta cruïlla que permetia un acostament i un retrobament.

Et desitjo pau i sort en el teu camí, totalment aliè al meu.